

1875. óta pénztárosa, kinek odaadó és hűséges szolgálataért és érdemeinek elismerésül gyászoló családjának az igazgatóválasztmány f. év október 8-án tartott ülésében egyszer s mindenkorra 300 frtnyi kegydíjat szavazott meg, mely intézkedésnek jóváhagyó tudomásvétele kéretik.

Hivatalos uton vett értesítések szerint elhunytak a múlt évben Scultéty Náthán, Krivoss András, Zednik József, — a lefolyt évben pedig Geiszler József, Tavas József, Szántó István, Scheint Adolf, Schuszter Mihály, Kiss Horváth József, Guha Viktor, Szontágh Gusztáv, Gasparecz Pál.

Ezen szomorú kötelesség teljesítése után tisztelettel kéretik a közgyűlés, hogy az eddig követett kegyeletes szokáshoz hiven, ezen elvesztett tagtársak elhunyt felett egyesületünk részvétének jegyzőkönyvileg is kifejezést adni kegyeskedjék.

Mindezek után még csupán egy kötelességet kell teljesíteni. Be kell t. i. jelenteni, hogy egyesületünk egykori alelnökének, néhai Wagner Károly főerdőtanácsosnak sirját az 1888. évi határozat értelmében folyvást gondozásban részesítettük, s hogy halottak napján külsőleg sem mulasztottuk el a szokásos módon kifejezést adni annak a kegyeletnek, melylyel egyesületünk az elhunyt emléke iránt viseltetik.

Ujabb adat az akácz paizstetüről.

Közli: Kiss Ferencz, m. kir. főerdész.

Az Erdészeti Lapok m. évi XI. számában leirt enyvezőkészülék ajánltatik a paizstetük pusztítására is.

Én már több éven át megfigyeltem az akáczfa paizstetünek életmódját s szaklapunk 1890. évi VI. számu

füzetében irt közleményemet azon tapasztalati ténnyel gyarapíthatom, hogy az ákáczfa paizstetük csak a fiatalabb kisebb méretű, sima kérgű, többnyire aljfát képező ákáczfákon helyezkednek el télire, főleg a törzsön, mind a mellett azonban az ágak is megvannak rakva különösen alsó részükön, sok esetben annyira, hogy szorosán egymást érik a paizstetük, sőt ha egy ilyen kisebb méretű fán nagyon sok fordul elő, — a melyek részben a magasabb fákról hullottak le, — akkor az ágakat a koronában minden oldalról sűrűn ellepik.

Másképen áll a dolog az erősebb méretű idősebb felfákkal; ezeknél a paizstetük majdnem mind a koronán helyezkednek el, a durvább kérgen vagy ennek repedéseiben csak elenyésző csekély számban huzódnak meg a téli időszak alatt.

Szeged sz. kir. város tulajdonát képező bilisichi erdő m. évi vágásában, több akkor nap döntött 25 éves ákáczfát vizsgáltam meg 1891. év december hó 29-én s egy fának a törzsén sem találtam egynehány paizstetünél többet a törzsön az elágazás alatt.

Egy 14 méter magas ákáczfán tövétől számítva 8 méter magasságig paizstetü nem volt található, ezen felül a kéreg simább levén s az elágazódás megkezdődvén, már nagy mennyiségű paizstetü volt megdermedten a kéregre lapulva, innét kezdve a legmagasabban lévő hajtások is meg voltak rakva dusan paizstetüvel.

Ezek folytán a fent említett enyvező-eszköz az ákáczfa paizstetüjének pusztítására gyakorlatilag egyáltalában nem felel meg, mert a magasabb fáknál a törzset hiába enyvezzük be, az alacsony sima kérgű s legtöbbször sarjról eredett aljfát pedig czélszerűbb a nedvkeringés megindulta előtt a tél folyamán, midőn a paizstetük még a kérgen

megdermedve vannak, áterdőlésképen kiszedni s az erdőből azonnal eltávolítani.

Mert ez esetben nem csak a törzsön, hanem a koronán lévő paizstetüket is elpusztítjuk; ily aljfanak levágásával másfelől az állabban semmi kárt nem teszünk, a termelt fát pedig, mint rőzsét vagy gömbölyű szőlőkarót igen jól értékesíthetjük.

Egyesületi közlemények.

Az országos erdészeti egyesület 1891. évi december 10-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Bedő Albert első alelnök, Belházy Emil, Eleőd Jósa, Ghyeczy Emil, Hoffmann Sándor, Kallina Károly, Rutska Tivadar, Scholcz Rezső választmányi tagok, Földi János alapító tag, Levitzky Albert ideiglenes pénztárnok és Horváth Sándor titkár.

Máday Izidor és Tomcsányi Gyula választmányi tagok távolmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal mentették ki.

I. Bedő Albert első alelnök megnyitván az ülést, sajnálattal tudatja, hogy elnök ő exja az ev. reformátusok zsinati tanácskozásain levén elfoglalva — mint az ülés megnyitása előtt közvetlenül tudatta, — a mostani tanácskozáson nem vehet részt.

Sajnálattal jelenti be egyszersmind, hogy az igazgató-választmánynak egyik érdemes tagja, Divald Adolf, kinek az erdészet terén kifejtett munkásságát s az erdészet körül szerzett kiváló érdemeit mindenki ismeri, f. évi november hó 12-én Szombathelyen elhunyt. Miután a megboldogult az Erdészeti Lapoknak is kezdettől fogva főmunkatársa volt, kötelességének tartotta intézkedni, hogy ugy az egyesület, mint a szerkesztőség nevében ravatalára diszes koszoru helyeztessék, most pedig azt a kérést terjeszti elő, hogy az igazgató-választmány érdemes tagjának elhunytá felett részvétét és őszinte sajnálatát jegyzőkönyvileg is kifejezze.

Az igazgató választmány az elnökség intézkedését helyeslőleg tudomásul véve az utóbbi indítványt határozattá emeli.